

A Bíróság (második tanács) 2012. július 12-i ítélete [A Tribunale di Firenze (Olaszország) által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem] — Maurizio Giovanardi és társai elleni büntetőeljárás.

(C-79/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — 2001/220/IB kerethatározat — A sértett jogállása a büntetőeljárásban — 2004/80/EK irányelv — A bűncselekmény sértettjeinek kártérítése — Jogi személy felelőssége — Kártérítés a büntetőeljárásban)

(2012/C 287/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Firenze

Az alapeljárás felei

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunale Ordinario di Firenze — A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározat (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 4. kötet, 72. o.) 2., 3. és 8. cikkének értelmezése — A bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK irányelv (HL L 261., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 7. kötet, 65. o.) 9. cikkének értelmezése — Jogi személyek büntetőjogi felelőssége — A bűncselekmény sértettjének azon joga, hogy a kárért közvetve felelős jogi személlyel szembeni kártérítési követelését a büntetőeljárásban érvényesítse

Rendelkező rész

A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a jogi személyek alapügyben felmerülő felelősségi rendszerének keretében az, hogy a bűncselekmény sértettje az e bűncselekményből közvetlenül eredő kárának megtérítését a büntetőeljárásban nem kérheti a közigazgatási jogsértés jogi személy elkövetőjétől.

⁽¹⁾ JO C 120 du 16.04.2011

A Bíróság (nagytanács) 2012. július 3-i ítélete [a Bundesgerichtshof (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme] — UsedSoft GmbH kontra Oracle International Corp.

(C-128/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(A számítógépi programok jogi védelme — Az internetről letöltött használt számítógépi programok forgalmazása — 2009/24/EK irányelv — A 4. cikk (2) bekezdése és az 5. cikk (1) bekezdése — A terjesztési jog kimerülése — A „jogszerű megszerző” fogalma)

(2012/C 287/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: UsedSoft GmbH

Alperes: Oracle International Corp.

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesgerichtshof — A számítógépi programok jogi védelméről szóló, 2009. április 23-i 2009/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 111., 16. o.) 4. cikke (2) bekezdése első részének és 5. cikke (1) bekezdésének értelmezése — A jogosult hozzájárulásán alapuló szoftverlicenc keretében számítógépi programok példányainak Internetről való letöltése és adathordozón való tárolása — Ami a letöltött példányokat illeti, lehetőség az ilyen cselekménynek a jogosult terjesztési joga kimerülését eredményező cselekményként való minősítésére — Az első megszerző személy által letöltött programok „használt” licenceinek forgalmazása — A „jogszerűen megszerző személy” fogalma

Rendelkező rész

1. A számítógépi programok jogi védelméről szóló, 2009. április 23-i 2009/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a számítógépi program példányának terjesztési joga kimerül, ha a szerzői jog jogosultja — aki engedélyezte, akár ingyenesen is, e példánynak az internetről valamely adathordozóra való letöltését —, az e példány gazdasági értékének megfelelő díjazás megfizetése ellenében a tulajdonában álló műpéldányon időbeli korlátozás nélkül felhasználói jogot is biztosított.
2. A 2009/24 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését és 5. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely felhasználói licenc újraeladása esetén — ami magában foglalja az internetes oldalról letöltött számítógépi program példányának újraeladását is —, amely licencet az említett jogosult eredetileg időbeli korlátozás nélkül és a műve említett példány gazdasági értékének megfelelő

díjazás megfizetése ellenében adta az első megszerzőnek, az említett licenc második megszerzője, valamint a licenc minden további megszerzője hivatkozhat az ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerinti terjesztési jog kimerülésére, ebből következően azokat az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének értelmében vett jogszerű megszerzőknek lehet tekinteni, akiket megillet az utóbbi rendelkezés szerinti többszörözési jog.

(¹) HL C 194., 2012.7.2.

A Bíróság (harmadik tanács) 2012. július 12-i ítélete [az Oberster Gerichtshof (Ausztria) előzetes döntéshozatal iránti kérelme] — Compass-Datenbank GmbH kontra Osztrák Köztársaság

(C-138/11. sz. ügy) (¹)

(Verseny — EUMSZ 102. cikk — A „vállalkozás” fogalma — Egy adatbázisban tárolt cégjegyzékben szereplő adatok — Adatok gyűjtése és térítés ellenében történő rendelkezésre bocsátása — Az említett adatok újrahasznosítása engedélyezésének hatóságok általi megtagadása — A 96/9/EK irányelv 7. cikke szerinti „sui generis” jog)

(2012/C 287/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

az Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Compass-Datenbank GmbH

Alperes: Osztrák Köztársaság

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Oberster Gerichtshof — EUMSZ 102. cikkének értelmezése — Olyan nemzeti szabályozás, amely a cégjegyzékhez (Firmenbuch) térítés fejében ad betekintési jogot és ezen jegyzék minden további kereskedelmi felhasználását tiltja — A gazdasági tevékenység fogalma — Erőfölénnyel való visszaélés — „Alapvető eszközök” elvének hatálya (essential facilities doctrine)

Rendelkező rész

Adott hatóság azon tevékenysége, amely a vállalkozások által törvényi bejelentési kötelezettség alapján bejelentett adatok adatbázisban való tárolásában és az érdekeltek kérésére térítés ellenében betekintés biztosításában és/vagy nyomtatott kivonat készítésében nyilvánul meg, nem minősül gazdasági tevékenységnek, és e hatóságot következőképpen nem kell e tevékenység keretében vállalkozásnak minősíteni az EUMSZ 102. cikk értelmében. Azon tény, hogy e betekintésre és/vagy kivonat készítésére törvényben meghatározott, és nem az érintett szervezet által közvetlenül vagy közvetetten meghatározott díjazás ellenében

kerül sor, nem olyan természetű, hogy módosítsa e tevékenység jogi minősítését. Ráadásul, amennyiben e hatóság megtiltja az ekképpen összegyűjtött és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett adatok minden más felhasználását a számára az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének megfelelően a szóban forgó adatbázis előállítója-ként biztosított sui generis oltalomra vagy más szellemi tulajdonjogra hivatkozva, akkor sem folytat gazdasági tevékenységet, és így e tevékenység keretében nem tekintendő vállalkozásnak az EUMSZ 102. cikk értelmében

(¹) HL C 186., 2011.6.25.

A Bíróság (második tanács) 2012. július 5-i ítélete [a Södertörns tingsrätt (Svédország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme] — Torsten Hörnfeldt kontra Posten Meddelande AB

(C-141/11. sz. ügy) (¹)

(A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — A munkavállaló számára 67. életévének betöltéséig a munkavégzésre feltétlen jogot biztosító nemzeti szabályozás, amely a munkaviszony automatikus megszűnését írja elő azon hónap végén, amelyben a munkavállaló betölti ezen életévét — Az öregségi nyugdíj összegének figyelmen kívül hagyása)

(2012/C 287/18)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Södertörns tingsrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Torsten Hörnfeldt

Alperes: Posten Meddelande AB

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Södertörns Tingsrätt — Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma általános jogelvének, illetve a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303, 16. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 6. cikkének értelmezése — Nemzeti szabályozás és kollektív szerződés, amely a munkavállaló számára 67. életévének betöltéséig feltétlen jogot biztosít a munkavégzésre, és amely a munkaviszony automatikus, felmondás nélküli megszűnését írja elő azon hónap végén, amelyben a munkavállaló betölti 67. életévét, anélkül, hogy figyelembe venné a számára ténylegesen kifizethető nyugdíj mértékét